Vážené dámy a pánové, milí hosté a všichni zde přítomní přátelé školy,

dovolte mi, abych vás všechny co nejsrdečněji přivítal v areálu školy při příležitosti 2. letní slavnosti, kterou bychom jednak rádi přivítali léto (i když podle astronomického kalendáře se zpožděním dvou dnů) a také si připomněli, svým způsobem, historický milník školy.

Tento školní rok se zapíše do paměti různě. Pro nás, kteří sem nyní každodenně chodíme a nebo i pro ty, kteří sem chodili kdy předtím, a to ať už jako její zaměstnanci a nebo žáci. Tento rok trochu zvláštním a možná i důležitým rokem je. Je totiž školním rokem osmdesátým v pořadí a připomínáme si v něm 80 let otevření této školní budovy resp. její „staré“ části. A pokud počítáte, kdy to zde všechno začalo, tak první školní rok zde byl zahájen v září 1941 a to po dvouleté výstavbě budovy firmou Trobl a Svoboda z Č. Budějovic (za 850.000,-, kdy většina prostředků šla z obecní kasy). A protože jsme ZŠ a MŠ, tak je nutné podotknout, že mateřská škola byla původně v této budově a na adrese v Budovatelské ulici je samostatně od r. 1983 (stavěla se od r. 1979).
Nevíme přesně, kolik žáků touto školou za tu dobu takzvaně prošlo, ale přibližně jich bylo 19.500. Někdo školu navštěvoval jen jako žák, ale někdo se do ní o několik let později vrátil jako zaměstnanec. Někdo má na ní vzpomínky hezké, někdo ještě lepší. I z vás přítomných je tu plno těch, kterým místní škola ukázala své „já“, na které „dýchla“ svou atmosférou.

Ve škole se nejen učilo, vařilo a uklízelo, ale za tu dobu v ní proběhlo i plno rozmanitých soutěží, projektů, akcí a událostí, kdy některé z nich byly pro školu zcela odlišnými. Asi nejvýznamnější z takových byla ta z 11. května 1945, kdy se v ní sešli generálové americké a sovětské armády a v místech dnešní kanceláře ředitele podepsali dohodu o demarkační linii, která oddělovala území spadající pod jejich kontrolu (událost připomíná pamětní deska u vchodu z Plavnické ulice).

Od datovaného prvního školního roku prošla školní budova, později budovy, mnohými obměnami. Původní byla v r. 1961 rozšířena o přístavbu, která byla následně v r. 1997 zbourána a nahrazena tou dnešní, ke které o rok později přibyla i tělocvična. Od té doby zůstává ráz budov beze změn a mění se pouze jejich nejbližší okolí spadající do stávajícího areálu … jen za posledních 10 let dost významně. Změna může nastat v blízké budoucnosti, kdy se uvažuje o rozšíření o další pavilon. O místní školu zkrátka byl, je a bude zájem.
Rovněž i interiér školy je dost odlišný. O tom se ostatně můžete sami

přesvědčit při prohlídce všech prostor v budovách, které jsou dnes veřejnosti až do 19,00h otevřené. Nahlédnout můžete všude tam, kde jsou dveře otevřené a k orientaci vám trochu poslouží rozmístěné směrovky, ale pokud tam půjdete, tak se tam neztratíte … takže, nejen odpočinkový stan a hřiště, ale i den otevřených dveří.

Myslím, že by se slušelo i poděkování. Ne pouze formální, ale opravdové. A zrovna já mám tu čest z tohoto místa poděkovat všem, kteří se v dlouhých 80 letech činnosti místní školy zasloužili o její chod a kteří udržovali její, řekněme životaschopnost. Všem dosavadním ředitelům – přede mnou jich bylo 6, všem pedagogům (učitelům a učitelkám, vychovatelům, vychovatelkám a pedagogickým asistentům), všem provozním zaměstnancům (kuchařkám, uklízečkám, školníkům a školnicím, …). Nejde děkovat jmenovitě a adresně, byli bychom tu dlouho a jen mezi dnešními návštěvníky sedí, stojí a nebo se objeví plno takových. Někteří byli, a nebo ještě i jsou, doslova spojení s touto školou pomyslnou pupeční šňůrou.
Mnozí se bohužel této chvilky nedožili, ale shůry všechno určitě sledují, doufám, že většinou souhlasně pokyvují hlavou a někdy jí možná i kroutí nad tím, co všechno se tu událo a děje.

Všichni kdo zdejší školou v její historii prošli, v ní zanechali určitou stopu – velkou, větší, menší či nepatrnou, ale všichni takovou, která, jak vidíte, fungování školy neohrozila.
Zapomenout samozřejmě nemohu ani na všechny starosty a starostky a obecní zastupitele, kteří školu nejprve nechali postavit a pak ji vždy podporovali, podporují a věřím, že podporovat v budoucnu i budou. Každá obec by měla být na svou školu hrdá. Škola je její vizitkou a v našem případě musím podotknout, že výraznou.
Takže ještě jednou, a pokud bych s dovolením mohl mluvit i za zřizovatele … děkujeme vám, kteří jste nechali školu „přežít“ až do dnešní doby.

Děkuji vám všem, kteří jste přijali pozvání, přišli a svou účastí tím vyjádřili škole podporu a přeji vám příjemnou zábavu a příjemně strávené odpoledne, podvečer či večer.
Děkuji vám za pozornost. Škola si ji za těch 80 let ale zasloužila.

Kamenný Újezd, 23. 6. 2022